

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: ***Čína po Maovi: Od reform k Tiananmen***

Autorka práce: Nguyen Huong Minh

Autor posudku: Radek Buben

V práci, která byla napsána evidentně s velkým zájmem a zaujetím pro problematiku, jež se však poněkud negativně podepsalo na užívaném jazyce, se autorka věnuje problematice transformace čínského režimu v 80. letech a jeho liberalizaci, která se nakonec týkala pouze ekonomického, avšak nikoli politického fungování. Teoretickým rámcem je autorce – logicky – jednak Huntingtonovo pojetí transformace jednostranických režimů a jejich proměny z uspořádání revolučních v ustavené a stabilizované jednostranické systémy. Pouze stabilizovaná politická zřízení se mohou pokusit o relativně úspěšnou politickou liberalizaci, jejímž spíše neplánovaným výstupem může být, ale nemusí a většinou nebývá, tranzice.

Pro interpretování těchto procesů používá autorka standardní tranzitologickou literaturu. Čínskému tématu se z této perspektivy, alespoň pokud je mi známo, zatím v ČR nikdo příliš nevěnoval a výběr daného vysvětlujícího rámce ukazuje na autorčinu originalitu a schopnost kombinace teoretických a empirických poznatků.

Práce splňuje formální náležitosti, byť rozboru literatury mohl být věnován větší prostor.

Text se nejprve zaměřuje na vývoj CCP, což je snad lepší zkratka než možná KSČ (Komunistická strana Číny) a autorce se daří držet jeho logiku v rámci

Huntingtonova interpretativního rámce. Takto čtenáře dovede až na konec maoismu a do zděšení, jež vyvolala kulturní revoluce. Velmi zajímavý je autorčin popis vnitřních rozporů, týkajících se Maova nástupce a následného vyrovnávání se s maoismem. Pravda občas bych použil závorky při uvádění výrazů typu *banda čtyř* (někdy se mluví též o *gangu*). Na závěr pak kolegyně Nguyenová analyzuje fungování již stabilizované strany v letech osmdesátých.

Text nesleduje striktně chronologickou rovinu a je analytický. Kolegyně Nguyenová je schopna pracovat s tezemi, objevujícími se v literatuře a konfrontovat je.

Dovětek, týkající se další nedávné vlny vnitřních rozporů mezi čínskou elitou je zajímavý především z důvodu, že ukazuje, jak se v rámci čínského vedení nikdy nepovedla „mírová“, resp. klidná výměna, s výjimkou roku 2002.

Text je postaven na souboru relevantní literatury, autorčiny závěry jsou uměřené a studie splňuje nároky na bakalářskou práci. Doporučuji k obhajobě s hodnocením **výborně** až **velmi dobře**.

Radek Buben